

Din başka nasıl alet olur ki!..- 2

“Evet giderdik ve artık halkımızın cumhuriyetle, başta laiklik olmak üzere onun temel ilkeleriyle hiçbir sorunu yoktur. Pek az bir kesim vardır ki onlar da cumhuriyet için ciddi bir tehdit değillerdir. Onların da bu çizgiye geleceklerine inanıyorum. Büyük Atatürk, arkadaşlarıyla birlikte cumhuriyeti kurarken ve onun temel niteliklerini belirlerken son derece isabetli hareket etmiştir.” (Dikkat ediniz, AKP’li M. Ali Şahin konuşuyor!) Madalyonun bir de öbür yüzü var. Çankaya’daki Gül sayesinde laik cumhuriyetin, bu kitlelerin tüm hücrelerine kadar sızması ihtimalini hiç de yabana atmamak lazım. (Ruşen Çakır, Vatan, 16.8.200)

Şimdi dünyanın önde gelen haftalık haber dergilerinden Economist’in Türkiye’de İslam’ın yükselip yükselmediği tartışmalarına getirdiği ilginç yaklaşımına göz atalım: “Bugünlerde İslamcı aydınlar başörtüsünü değil dindar kadın Müslümanların g-string giyip giymeyeceğini tartışıyor.” Uluslararası haftalık haber dergisi Economist, Dışişleri Bakanı Abdullah Gül’ün yeniden Cumhurbaşkanı adayı olmasını “kaçınılmaz bir deja-vu” olarak nitelendirdi. Dergi, üstelik bugünlerde Türkiye’deki İslamcı aydınların başörtüsünden çok dindar bir Müslüman kadının g-string iç çamaşırı giyip giymeyeceğini, bunun kadınları cinsel açıdan tahrik edip etmediği tartışmalarıyla meşgul olduğunu yazdı. Haberde ayrıca üst düzey bir Amerikalı yetkilinin “Condi (Rice) Gül’ü seviyor ve ona güveniyor” dediği vurgulandı.

Başörtüsü konusunda hassas olan seküler, jakoben laik kesimin AKP’yi iktidarda tutması, adeta bağına basmasının sebebinin değişip ve dönüştüklerine, yani, “İslah olup, doğruyu gördülerine!” mi işaret? Erbakan’ın aynen vuku bulmuş şu tespiti bize bir fikir verebilir: Eskiden yolumuza engel koyan güçler, şimdilerde engellerini çekmek ister gibi davranıyorlar. Adeta bizim iktidara gelmemizi istemiş gibi çalışıyorlar. En azından bize ilişmemeye özen gösteriyorlar.

“Ne var bunda çekinecek?”

“Bu adamlar bizim iktidara gelmemizi hoşgörüyü karşılıyorlarsa, bunda bir bit yeniği vardır. Anladığımız kadarıyla bu adamlar bizim iktidara gelmemize ses çıkarmama kararı aldılar. Biz iktidara geldikten sonra bizi iktidarda perişan etmeyi düşünüyorlar.” (Günaydın, 23 Aralık 1993.)

28 Şubat 1997’te aynen söyledikleri vuku bulmadı mı? Peki, bunu anladığı halde, acaba hangi akla hizmet ederek iktidara gelmeye razı olmuştu? Eh, herkese aynı numarayı yapacak değiller ya! Acaba bu iktidara şu altı desiseden hangilerini uygun gördüler?

“Hubb-u cah/mevki, makam sevgisi; tama (aşırı arzu, açgözlülük, para-pula düşkünlük, hırs); hiss-i havf (korku damarı); asabiyet, ırkçılık/milliyetçilik; enaniyet/benlik damarını işletmek; tembellik ve tenpervverlik, vazifedarlık ve dünyanın cazibedar şeylerini gösterme damarı” mı?

“Din referansımız değildir, millî g r    gömleğini çıkardık, şeriatı isteyenleri ciddiye almayız, değiştik, demokrat olduk!” söylemlerine ne oldu? Mütedeyyin vatandaşların oylarını, “Hanımlarımız ba  rt  , babalarımız sakallı!” diye al; sonra ba  rt   dahil diğer yasakları kaldırmak için söz bile verme; laikliğe, ilkelere hizmet ederek bütün vatandaşlara benimsetmeye  alı !.. Din başka nasıl alet olur ki!